

En resumé från medlemsträffen i januari 2016.

Ytterligare ett år kan vi lägga till alla de övriga vi har kämpat oss igenom. Att kämpa är ju inte alls så negativt laddat egentligen, det finns ju en hel del förnöjsamhet i att kämpa. Det är ju det vårt liv gått ut på egentligen. En strävan framåt för att tillvaron ska bli bra för en själv och ens nära och kära. Men man behöver ju ta kortare eller längre pauser i sin strävan och njuta av nuet. Ju äldre vi blir ju lättare har vi nog att njuta av de små stunderna av trevnad och stimulans som vi skapar själva, eller som erbjuds oss.

Detta är då så klart och tydligt i den här PRO-föreningen. Lusten att förkovra sig med landskapscirkeln och/eller konst och kulturcirkeln eller kanske få minnas i ord och tanke hur det var att vara ”Ung på 50 eller 60 talet.” Man tycker sig se hur öronen är som parabolantenner på våra medlemmar när Kent inleder vårens första möte med att skumma av programbladets innehåll. Han passar också på att berömma vår duktiga Marie Bergerbrant, som inte bara är revisor utan även den som tillverkar vårt snygga programblad. Men ett snyggt programblad fordrar ju att det finns något att fylla upp det med, och det gör det verkligen. Och vad beror det på? Jo, det beror naturligtvis på att det finns de som inte bara ”ställer upp” utan faktiskt tycker det är roligt och meningsfullt att vara reseledare, cirkelledare, teaterfixare, bouleansvariga, promenadansvariga och de som ser till att fredagsfiket fungerar, samt alla övriga som deltar i föreningsarbetet. Samt att *någon* tycker att det är helt okej att gå ner och sätta sig på Fatburen och *tvunga* i sig en öl eller 2... och att sen få se de övriga 30 till 35 medlemmarna göra precis likadant (men då förmodligen utan tvång.) Intresset för de cirklar och utflykter som finns med i programbladet är helt enormt. För att inte tala om teaterintresset som förmodligen är omätligt. Vi i styrelsen har verkligen bemödat oss med att hela tiden höja kvalitén på underhållningen vid våra träffar. År 2015 är ett år vi kan vara malliga över. Vi kommer ihåg Johan Rudebeck som sjöng Beppe och jazzlegenderna Hep Cats och ståupparen Tomas Oredson och för att inte tala om magikern Jens Jadbeck. Men så, händer det som vi så innerligt hoppas inte ska hända. Att vi drar en riktig nitlott. Tyvärr Berndt Mannhagen, så lyckades du inte med att koppla ihop kåserandet och Amerikaresan med Frankie Boy. Enda kopplingen var då att de framförda låtarna innerhöll namnen på städer som Frank Sinatra har besjungit. Tyvärr så var din ”orkester i lådan” lika raspig som din inte allt för tonsäkra sång. (I denna stund kan jag inte låta bli att ägna Egon Kjerrman en

tanke). Men åren och livet har ju lärt en att man alltid ska leta fram det positiva som kan finnas i de flesta sammanhang. Och helt klart jag är **mycket** glad över att Berndt inte befattade sig med **min** favorit nummer ett av Frankies låtar nämligen ”*Strangers in the night*”. Med andra ord så fanns det ju *något* att vara glad över. Men å andra sidan så har ju de flesta av oss hört hans låtar så många gånger att vi kan höra hans starka, underbara och alldeles speciella stämman spelas upp inom oss precis så som den **ska** låta och framkalla bilden av mr *Blue eyes* framför näthinnan. Allt beröm bör gå till Kent som på ett proffsigt sätt tackade Berndt för underhållningen utan att genera varken sig eller honom. Men kära medlemmar haven förtröstan, för nästa gång blir det Årsmöte. Som belöning för att du deltar får du gratis semla och slipper dessutom inträdesavgiften på 20:-. Men, vi blir inte utan förlustelse då heller. Arne Granlund, PRO-Fullerstas egen mästernofograf har sammansatt ett bildspel från en del av våra resor och utflykter. Vem vet, kanske just *du* har fastnat på någon bild. Vi får väl se om dagens 112 närvarande i Klockargården kan slå av årsmötet med tillhörande semla. Hur som helst så blev det både kaffe med dopp och lotteri precis som vanligt. Ombyte är bra, men även vanligt kan vara väldigt bra.

Ledighet är väl också bra, men vad är väl det mot en alldeles, alldeles underbart stor och härlig disk.

Väl mött om en månad igen.

Eva L